

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Jure Rerum Ecclesiasticarum Ad Germaniae Catholicae
Principia Et Usum Pars ...**

Complectens Sectionem I. & II.

Zech, Franz Xaver

Ingolstadii, 1758

Titulo XIX. De Calendario Ecclesiastico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68048](#)

De Instructione Populi &c. 559

nandi tradunt. Latine NICOLAUS CAUSSINUS de Eloquentia Sacra & Profana. SEBASTIANUS D'ABREU Instit. Parochi lib. 5. per tot. Gallice Autor libri, qui inscribitur : Instructions Ecclesiastiques. tom. I. tit. 5. c. 4. seqq. Italice Il vero modo di prædicare secondo lo spirito dell' Evangelio. Editus est Lovanii libellus & adjectus tomo 3. opusculorum D. MARTINI STEYAERT, qui inscribitur Ecclesiastes sive de Ratione Concionandi Instru^{ctio} triplex, S. FRANCISCI BORGIAE, S. FRANCISCI SALESII & JACOBI JANSSONII. Ex innumeris autem, qui integras Conciones in lucem ediderunt, feligendi sunt optimi, cum major earum numerus potius ad corrumpendam Eloquentiam sacram videatur idoneus.

TITULUS XIX.
DE CALENDARIO ECCL^ESIASTICO.

§. 411.

DIVINO Officio publice aut pri-Calenda-
vatim recitando aut psallendorium Eccl^E-
a primordiis Religionis Christianæ, siasticum.
Ec-

560 Sect. II. Tit. XIX.

Ecclesiæ fuerunt destinatae. Cum autem
tem ordo Divini Officii ad Calendarii Ecclesiastici normam conformatus sit; necesse est brevem doctrinam de hoc ipso Calendario praemittere, cum Sacri Canones 21.º exigant a Clericis Computi Ecclesiastici & ordinandorum Festorum notitiam. Omissis igitur omnibus quæ Philosophici aut Mathematici fori sunt, ea solum afferemus, quæ ad usus Ecclesiasticos, & ordinandos Festa scitu necessaria videbuntur 22.). Ut omnia facilius comprehendantur, mox ipsas Calendarii tabulas oculis subjicimus.

Ca-

21.) C. 5. dist. 38. Conc. TRIDENT. 1612.
23. c. 18. de Reform.

22.) De veteri Calendario Romano agit JACOBUS CHRISTMANNUS, THOMAS DEMPSTERUS, LAMBECIUS, alii quois GRÆVIUS inserit Tomo VIII. tractuit. Rom. De Calendario Romano-Ecclesiastico exacta notitia hauriri posse PETAVIO de Doctrina temporum & CHRISTOPH. CLAVIO Romani lend. explicat. Eandem materiam tractant recentiores quidam Philosophi EDMUNDUS PURCHOT Inst. Philos. 3. Sect. 2. c. 9. P. Jos. MANGOLD Iosoph. tom. 3. Dissert. 5. sect. 4.

CALENDARIUM ECCLESIASTICUM.

JANUARIUS.

Cyclus	Lit.	Dies	
Epaqtar.	Dom.	Mensis	
*	A	Kal.	1
xxix	b	iv	2
xxviii	c	iii	3
xxvii	d	Prid.	4
xxvi	e	Non.	5
25. xxv.	f	viii	6
xxiv	g	vii	7
xxiii	A	vi	8
xxii	b	v	9
xxi	c	iv	10
xx	d	iii	11
xix	e	Prid.	12
xviii	f	Idib.	13
xvii	g	xix	14
xvi	A	xviii	15
xv	b	xvii	16
xiv	c	xvi	17
xiii	d	xv	18
xii	e	xiv	19
xi	f	xiii	20
x	g	xii	21
ix	A	xi	22
viii	b	x	23
vii	c	ix	24
vi	d	viii	25
v	e	vii	26
iv	f	vi	27
iii	g	v	28
ii	A	iii	29
i	b	ii	30
*	c	Prid.	31

Nn

FEBRUARIUS.

Cyclus	Lit.	Dies	
Epaqtar.	Dom.	Mensis	
	d	Kal.	1
	e	iv	2
	f	iii	3
	g	Prid.	4
	A	Non.	5
	b	viii	6
	c	vii	7
	d	vi	8
	e	v	9
	f	iv	10
	g	iii	11
	A	Prid.	12
	b	Idib.	13
	c	xvi	14
	d	xv	15
	e	xiv	16
	f	xiii	17
	g	xii	18
	A	xi	19
	b	x	20
	c	ix	21
	d	viii	22
	e	vii	23
	f	vi	24
	g	v	25
	A	iv	26
	b	iii	27
	c	Prid.	28

MAR-

MARTIUS

Cyclus Epaet. *	Lit.	Dies
	Dom.	Menfis
xxix	d	Kal. 1
xxviii	e	vi 2
xxvii	f	v 3
xxvi	g	iv 4
25. xxv.	A	iii 5
xxiv	b	Prid. 6
xxiii	c	Non. 7
xxii	d	viii 8
xxi	e	vii 9
xx	f	vi 10
xix	g	v 11
xviii	A	iv 12
xvii	b	iii 13
xvi	c	Prid. 14
xv	d	Idib. 15
xiv	e	xvii 16
xiii	f	xvi 17
xii	g	xv 18
xi	A	xiv 19
x	b	xiii 20
	c	xii 21

ÆQUINOCTIUM
VERNALE.

ix	d	xi	22
viii	e	x	23
vii	f	ix	24
vi	g	viii	25
v	A	vii	26
iv	b	vi	27
iii	c	v	28
ii	d	iv	29
i	e	iii	30
	f	Prid.	31

APRILIS

Cyclus	Lit.	Dies
Epact.	Dom.	Meritis
xxix	g	Kal. I
xxviii	A	iv 2
xxvii	b	iii 3
25. xxvi	c	Prid. 4
xxv. xxiv	d	Non. 5
xxiii	e	viii 6
xxii	f	vii 7
xxi	g	vi 8
xx	A	v 9
xix	b	iv 10
xviii	c	iii 11
xvii	d	Prid. 12
xvi	e	Idib. 13
xv	f	xvii 14
xiv	g	xvii 15
xiii	A	xvi 16
xii	b	xv 17
xi	c	xiv 18
x	d	xiii 19
ix	e	xii 20
viii	f	xi 21
vii	g	x 22
vi	A	ix 23
v	b	viii 24
iv	c	vii 25
iii	d	vi 26
ii	e	v 27
i *	f	iv 28
xxix	g	Prid. 29

Ecclesiasticum.

563

Majus				Iunius			
Cyclus Epact.	Lit. Dom.	Dies Mensis		Cyclus Epact.	Lit. Dom.	Dies Mensis	
xxviii	b	Kal.	I	xxvii	e	Kal.	I
xxvii	c	vi	2	25. xxvi	f	iv	2
xxvi	d	v	3	xxv. xxiv	g	iii	3
25. xxv.	e	iv	4	xxiii	A	Prid.	4
xxiv	f	iii	5	xxii	b	Non.	5
xxiii	g	Prid.	6	xxi	c	viii	6
xxii	A	Non.	7	xx	d	vii	7
xxi	b	viii	8	xix	e	vi	8
xx	c	vii	9	xviii	f	v	9
xix	d	vi	10	xvii	g	iv	10
xviii	e	v	11	xvi	A	iii	11
xvii	f	iv	12	xv	b	Prid.	12
xvi	g	iii	13	xiv	c	Idib.	13
xv	A	Prid.	14	xiii	d	xviii	14
xiv	b	Idib.	15	xii	e	xvii	15
xiii	c	xvii	16	xi	f	xvi	16
xii	d	xvi	17	x	g	xv	17
xi	e	xv	18	ix	A	xiv	18
x	f	xiv	19	viii	b	xiii	19
ix	g	xiii	20	vii	c	xii	20
viii	A	xii	21	SOLSTITIUM	ÆSTIVUM.		
vii	b	xi	22	vi	d	xi	21
vi	c	x	23	v	e	x	22
v	d	ix	24	iv	f	ix	23
iv	e	viii	25	iii	g	viii	24
iii	f	vii	26	ii	A	vii	25
ii	g	vi	27	i	b	vi	26
i	*	v	28	*	c	v	27
xxix		iv	29	xxix	d	iv	28
xxviii		iii	30	xxviii	e	iii	29
		Prid.	31	xxvii	f	Prid.	30

Nn 2

Ju-

JULIUS

Cyclus Epact.	Lit. Dom.	Dies Mensis	
xxvi	g	Kal.	1
25. xxv.	A	vi	2
xxiv	b	v	3
xxiii	c	iv	4
xxii	d	iii	5
xxi	e	Prid.	6
xx	f	Non.	7
xix	g	viii	8
xviii	A	vii	9
xvii	b	vi	10
xvi	c	v	11
xv	d	iv	12
xiv	e	iii	13
xiii	f	Prid.	14
xii	g	Idib.	15
xi	A	xvii	16
x	b	xvi	17
ix	c	xv	18
viii	d	xiv	19
vii	e	xiii	20
vi	f	xii	21
v	g	xi	22
iv	A	x	23
iii	b	ix	24
ii	c	viii	25
i	d	vii	26
*	e	vi	27
xxix	f	v	28
xxviii	g	iv	29
xxvii	A	iii	30
25. xxvi	b	Prid.	31

AUGUSTUS

Cyclus Epact.	Lit. Dom.	Dies Mensis	
xxv. xxiv	c	Kal.	1
	d	iv	2
	e	iii	3
	f	Prid.	4
	g	Non.	5
	A	vii	6
	b	vii	7
	c	vi	8
	d	v	9
	e	iv	10
	f	iii	11
	g	Prid.	12
	A	Idib.	13
	b	xix	14
	c	xviii	15
	d	xvii	16
	e	xvi	17
	f	xv	18
	g	xiv	19
	A	xiii	20
	b	xii	21
	c	x	22
	d	ix	23
	e	viii	24
	f	vii	25
	g	vi	26
	A	v	27
	b	iv	28
	c	iii	29
	d	ii	30
	e	xxv.	31

SEPTEM.

SEPTEMBER.

us	Dies	Cyclus	Lit.	Dies	Cyclus	Lit.	Dies	
	Menis	Epact.	Dom.	Mensis	Epact.	Dom.	Mensis	
Kal.	xxiii	f	Kal.	1	xxii	A	Kal.	1
iv	xxii	g	iv	2	xxi	b	vi	2
iii	xxi	A	iii	3	xx	c	v	3
Prid.	xx	b	Prid.	4	xix	d	iv	4
Non.	xix	c	Non.	5	xviii	e	iii	5
viii	xviii	d	viii	6	xvii	f	Prid.	6
vii	xvii	e	vii	7	xvi	g	Non.	7
vi	xvi	f	vi	8	xv	A	viii	8
v	xv	g	v	9	xiv	b	vii	9
iv	xiv	A	iv	10	xiii	c	vi	10
iii	xiii	b	iii	11	xii	d	v	11
id.	xii	c	Prid.	12	xi	e	iv	12
ib.	xi	d	Idib.	13	x	f	iii	13
ix	x	e	xviii	14	ix	g	Prid.	14
iii	ix	f	xvii	15	viii	A	Idib.	15
ii	viii	g	xvi	16	vii	b	xvii	16
i	vii	A	xv	17	vi	c	xvi	17
18	vi	b	xiv	18	v	d	xv	18
v	v	c	xiii	19	iv	e	xiv	19
ii	iv	d	xii	20	iii	f	xiii	20
ii	iii	e	xi	21	ii	g	xii	21
ii	ii	f	x	22	i	A	xi	22

ÆQUINOCTIUM AUTUM-

NALE

i	g	ix	23	xxix	c	ix	24
*	A	viii	24	xxviii	d	viii	25
xxix	b	vii	25	xxvii	e	vii	26
xxviii	c	vi	26	25. xxv.	f	vi	27
xxvii	d	v	27	xxvi	g	v	28
25. xxvi	e	iv	28	xxiv	A	iv	29
xxv. xxiv	f	iii	29	xxiii	b	iii	30
xxiii	g	Prid.	30	xxii	c	Prid.	31

N n 3

NOVEM-

NOVEMBER

NOVEMBER				DECEMBER	
Cyclus Epact.	Lit.	Dies Dom.	Dies Menfis	Cyclus Epact.	Lit.
xxi	d	Kal.	1	xx	f
xx	e	iv	2	xix	g
xix	f	iii	3	xviii	A
xviii	g	Prid.	4	xvii	b
xvii	A	Non.	5	xvi	c
xvi	b	viii	6	xv	d
xv	c	vii	7	xiv	e
xiv	d	vi	8	xiii	f
xiii	e	v	9	xii	g
xii	f	iv	10	xi	A
xi	g	iii	11	x	b
x	A	Prid.	12	ix	c
ix	b	Idib.	13	viii	d
viii	c	xviii	14	vii	e
vii	d	xvii	15	vi	f
vi	e	xvi	16	v	g
v	f	xv	17	iv	A
iv	g	xiv	18	iii	b
iii	A	xiii	19	ii	c
ii	b	xii	20	i	d
i	*	xi	21	*	e
xxix	d	x	22	SOLSTITIUM HIF.	
xxviii	e	ix	23	MALE.	
xxvii	f	viii	24	xxix	f
25. xxvi	g	vii	25	xxviii	g
xxv. xxiv	A	vi	26	xxvii	A
xxiii	b	v	27	xxvi	b
xxii	c	iv	28	25. xxv	c
xxi	d	iii	29	xxiv	d
	e	Prid.	30	xxiii	e
				xxii	f
				xxi	g
				xx	A
				19.	Prid.

SOLSTITIUM HYS

MA

§. 412.

De Calendario Ecclesiast. 567

§. 412. *Calendarium a Calendis, græc. In Calendaco quidem vocabulo, apud solos rōtamen Latinos ad significandum primum diem mensis usurpato, dictum, est dierum ac mensium, ex quibus annus constat, omniumque, quæ diebus ac mensibus adjuncta sunt, ordinatio.* *Calendarium hoc exhibet nobis anni quæsti dies, hebdomades, menses, Epactas, quibus respondet aureus numerus, Literas Dominicales, & ex his ortum Cyclum solarem: item in eo reperiri possunt æquinoctia, Solsticia, Novilunia, Indictio &c.*

§. 413. *Dies vel est naturalis, vel Notantur artificialis. Artificialis dicitur tempus, quo sol supra Horizontem versatur ab ortu ad occasum, quodque opponitur nocti: quæ est ab occasu solis usque ad ortum. Naturalis est integra solis revolutio ab ortu in occasum, & inde rursus ad eundem fere locum, unde profectus fuerat, quæ vulgo in viginti quatuor partes æquales dividitur, quas Horas appellant. Non idem est apud omnes nationes Diei initium. Babylonii diem auspicabantur ab ortu solis: Itali more veterum Atheniensium, initium dant diei*

N n 4 a sol-

a solis occasu; ita ut tempus hunc
occasum prævertens denotet finem
horæ vigesimæ quartæ præcedentis
diei 23.). Romani olim, & Eu-
ropæi hodie fere omnes a medi-
nocte sumunt diei exordium, nu-
merantque usque ad meridiem ho-
ras duodenas, & rursus a meridi-
ad medium noctem alias duode-
nas 24.).

§. 414

23.) Populi illi, quales sunt etiam Arabi
qui menses Lunares habent, congrue-
cipiunt diem suum ob occasu solis: quo
ortus Lunæ, quam observant, sit tem-
pore occasus Solis, ut loquitur ALFRA-
GANUS Rudim. Astron. differentia I. De
antiquis Gallis aliam rationem dat JULIU-
S CÆSAR de Bell. Gall. lib. 6. his verbis
Galli se omnes ab Dite Patre progenes
prædicant: ob eam causam spatia omnium tem-
poris, non numero dierum, sed noctium fo-
niunt: & dies natales, & mensum &
annorum initia sic observant, ut noctem de-
subsequatur. add. TACITUS de Morib.
German. c. II. ibique Notæ JULIANA
PICHON.

24.) L. 8. ff. de Feriis. BRISSONIUS de Ve-
bor. Signif. V. Dies. Videatur A. GEL-
LIUS Noct. ATTIC. lib. 3. c. 2. ubi diffe-
nit quæstionem, ex hac de initio diei di-
veritate ortam, uter dies natalis habeat
debeat illius, qui tempore noctis na-
tum

De Calendario Ecclesiastico. 569

§. 414. *Horarum nomen per tre-Horæ :*
centos annos Romæ ignoratum esse
creditur. Divisio enim diei in horas
duodecim, & noctis in totidem, in-
ducta censetur Romæ post reperta
Horologia Solaria : quorum anti-
quissimum quod fuerit, nescitur: certe
in Foro nullum prius fuit, quam id,
quod M. VALERIUS ex Sicilia ad-
vectum ad rostra in columna posuit
25.). Primis igitur temporibus apud

N n 5 Ro-

suit, an scilicet dies præcedens, vel sub-
sequens?

25.) LIVIUS Hist. lib. 16. c. 47. ad ann. U.
C. 491. Cum autem Horologium istud ad
Meridianum Romanum non fuerit accom-
modatum, post centum fere annos id Q.
MARCUS diligentius ordinavit. Ibid. in
suppl. lib. 46. c. 17. ad ann. 590. Ex
quo sequitur, Judæos pluribus fæculis
ante Romanos habuisse horologia solaria.
Nam tempore Ezechiæ sol recessit decem
lineis in tali horologio anno ante Chri-
stum 712. quo Urbs Romana vix steterat
annis 42. dictus autem annus U. C. 491.
juxta Chronologiam RICCIOLII respon-
det anno ante æram Christ. 263. Unde
fallitur etiam PLINIUS Natur. hist. lib. 2.
c. 76. ubi scribit, quod Anaximenes Mi-
lesius Gnomonicen primus invenerit.
hanc enim umbrarum rationem a Judæis
ad Ægyptios, ab his ad Græcos deveni-
fe,

Romanos diem bifariam divisum
meridies discernebat, unde legitur
ante meridiem, post meridiem 26.)
Alii tam diem, quam noctem qua-
dripartito dividebant, quod testa-
tur termini militares, vigilia prima
secunda, tertia & quarta. Plura no-
ctis & diei tempora, aliis discretan-
minibus inveniuntur apud Autors
veteres, qui ponunt medium noctis
principium diei, sequentes deinceps
tes hoc ordine: de media nocte, seu
inclinatio mediæ noctis, gallicinium,
coticinium, ante lucem, diluculum, secun-
dum diluculum seu mane, ad meridiem
meridies, de meridiem supra 27.), ve-
spera, crepusculum, face prima, concu-
bium, intempesta id est, multa nox,

se, ex horologio Ezechiae colligit Cas-
VIUS Gnomonic. lib. I. fol. 7. & ex pro-
CORN. A LAPIDE ad Isaiae. c. 38. v.
A quo autem & quando inventa fuerint
Horologia rotata, quæ pulsu campanariorum
horas indicant, incertum est. Memorabile
est Horologium, quod Rex Perfamus
misit CAROLO M. quod describit AIMUS
de Gestis Francorum lib. 4. c. 9.
26.) In fragm. Leg. XII. Tabul. tit. 7.
Judic. I. 10.

27.) Sol occasus supra tempesetas solis. lib.
ubi Not. GOTHOFREDI lit. a.

ad medianam noctem, demum media nox
28.). Apud plerosque viginti qua-
tuor Horæ diei sunt æquales; sin-
gulæ autem horæ in sexaginta
minuta, quodvis minutum in sexa-
ginta minuta secunda, quodvis secun-
dum in totidem tertia dividuntur
&c. Illæ tamen nationes, quæ tam
diem, quam noctem seorsim in duo-
decim horas dividunt, non semper
eas æquales habent: nam horæ no-
cturnæ breviores sunt diurnis æsti-
vo tempore, longiores hyberno.
Judæi quatuor præsertim horas diei
orationi destinatas habebant, scilicet
Primam, quæ incipit ab ortu solis;
Tertiam, respondentem circiter no-
stræ horæ nonæ matutinæ: Sextam,
quæ convenit cum meridie; & No-
nam, quæ respondet horæ nostræ
tertiæ pomeridianæ.

S. 415. Continua septem die- *Hebdomo-*
rum successio dicitur græce *Hebdo-* des:
mas, latine *Septimana*. Hæc ipsum
DEUM videtur habere institutorem,
cum die septimo a creatione mundi
requievit, jubebanturque Judæi pa-
riter die illo, seu Sabbato quiesce-
re: sed Christiani die Dominico pro-
pter

28.) Ita CENSORINUS de Die Natali in fin:

pter Christi Domini Resurrectione
feriantur, qui proin est feria prim
hebdomadis, cui succedit feria secun
da &c. ita ut singuli dies vocentur fe
riæ more Ecclesiastico, retento ta
men nomine Sabbati & diei Domini
nici. Ethnici dederunt singulis die
bus appellationem a Planeta, ita ut
vocetur Dies Solis, Lunæ, Martis,
Mercurii, Jovis, Veneris, Saturni 29.)
Singuli dies in Calendario signantur
septem literis, quæ totidem diebus
Hebdomadis respondent, scilicet A,
B, C, D, E, F, G. Litera A primum
diem Januarii afficit: si iste sit die
Dominicus, necessario omnes dies
hac litera signati, erunt Dominicis
consequenter etiam dies ultimus an
ni eadem litera A notatus: proin
primus dies sequentis anni, qui sem
per literam A affixam retinet, inchoa
bitur a die Lunæ, ac tandem Litera

29.) Judæi feriam sextam vocant *Paro
ven*, id est, præparationem Sabbati. Ce
autem Gentiles in nominandis diebus fe
riarum vaverint hunc ordinem Planetarum, Se
lis, Lunæ, Martis &c. duplex solet der
ratio, una Harmonica, altera Astro
mica. Utramque ex DIONE refert P.
FALCK de Christiano Paschate p. I. c. 1.
§. 2. Vid. SELDENUS de Jure natur. &
gent. juxta discipl. Ebræor. lib. 3. c. 10. se

G erit Litera Dominicalis eodem anno. Quid autem observandum sit anno Bissextili, & qua ratione formandus sit Cyclus Solaris, mox infra dicetur.

§. 416. Mensis est pars anni duo-
decima. Estque vel naturalis vel
civilis. *Naturalium mensium species*
duæ, quod partim Solis, partim
Lunæ esse dicuntur. *Solaris mensis*
fit, dum Sol unumquodque in Zo-
daco orbe signum percurrit: *Lunaris*
est, temporis quoddam spatium, quo
Luna circuitionem unam perficit.
Civiles menses sunt numeri quidam
dierum, quos unaquæque Civitas
suo instituto observat: tales menses
sunt in Calendario Romano a Calen-
dis in Calendas, habentque singuli dies
totos. At vero menses *Naturales*, tam
Lunares quam Solares, non habent
dies totos, cum Sol annum suum, seu
dies trecentos sexaginta quinque &
horas fere sex in duodecim dividat
menses: Luna vero singulos suos
menses conficiat diebus undetriginta
circiter, & dimidiato. In præ-
fixo Calendario dies mensis nomen
suum fortiuntur a *Calendis*, *Nonis* &
Idibus. *Calenda* primo cuiuslibet
mensis die accidunt. *Nonæ* vel in
quin-

quintum, vel in septimum diem cadunt. *Idus* vel decimo tertio, vel decimo quinto die mensis continentur (30.). Antiqui Romani decem habebant menses: primus *Martius* a Marte; secundus *Aprilis* ab aperiendo, quod tunc fere cuncta continentur; tertius *Majus* a Maja, cui res divina eo tempore siebat; quartus *Junius* a Junone dictus fuit: reliqui sex a numero suo nomen trahabant, vocabanturque *Quintilis*, *Sextilis*, *September*, *October*, *November*, *December*. Additi postea fuerunt duo, *Januarius* a Jano, *Februarius* a Februario 31.) appellatus. Duorum mensium nomina immutata sunt. Nam qui *Quintilis* fuit, *Julius* cognoscitur.

30.) Memoriæ juvandæ causa sequentes verificuli sunt compositi. *Majus* sex *Nonas*, *October*, *Julius* & *Mars*. Quatuor at reliqui: dabit *Idus* quilibet. Inde dies alios omnes dic ante Calendas, *Quas* retro numerans sumes a mente sequenti.

31.) *Februuum* apud Romanos erat, quidpiat, purgatque. Juxta CENSORIUM de die Natali c. 22. dies Lupercium, quo Roma lustrabatur, proprius februatus, & ab eo mensis *Februarius* vocatur. De nominibus Mensium videlicet *HADRIANUS* *JUNIUS* de Annis & Mesibus.

minatus est 32.) : qui autem *Sextilis* fuerat, in Augusti honorem dictus est *Augustus* 33.). quæ nomina ad hæc usque tempora permanent. Similem mutationem alii facere tentarunt, sed mox nomina pristina suis reddita mensibus fuerunt 34.). Carolus M. mensibus juxta patriam Germanorum linguam nomina imposuit : Januarium appellavit *Wintermonat*; Februarium *Hornung*; Martium *Lentzmonat*, Aprilem *Ostermonat*, Majum *Wunnemonat*; Junium *Brachmonat*; Julium *Heunemonat*; Augustum

Ae-

32.) Julius Cæsar appellationem mensis e suo nomine, ac nonnullos honores ad libidinem cepit & dedit. SUETONIUS in vita n. 76.

33.) Idem in Vita Octaviani Augusti n. 31. Sextilem mensem e suo cognomine nuncupavit, magis quam Septembrem quo erat natus : quia hoc sibi & primus Consulatus, & insignes victoriae obiigissent.

34.) AELRIUS LAMPRIDIUS in vita Commodo Antonini scribit : Menses quoque in honorem ejus pro Augusto *Commodum*, pro Septembri *Herculem*, pro Octobri *Invictum*, pro Novembri *Exsuperatorum*, pro Decembri *Amazonum* adulatores vocabant. Post obitum ejus in Senatu acclamatum fuit : *menses his nominibus nuncupandos, quibus nuncupabantur, quum primum illud malum in rem publicam incubuit.*

576 Sect. II. Tit. XIX.

Aernmonat; Septembrem *Herbstmonat*
octobrem *Winnmonat*; Novembre
Windtmonat; Decembrem *Heiligenmonat*
ut scribit EGINHARDUS in vita.

Annus, §. 417. Per annum intelligitur tempus, quo Zodiacum sol percutit suoque ad alterutrum ex Tropico accessu & recessu annuam temporeatum Veris, Aestatis, Autumni, Hymis varietatem efficit. Qui utuntur mensibus Lunaribus, solent tamen annum suum per menses Embolimales seu Intercalares ad spatium anni solaris reducere, exceptis Turcis, qui pergunt numerare annos Lunares suæ Hegiræ per menses duodecim, qui continent dies 354. vel 355. certant enim, annum perfici diebus 354 horis octo, & minutis 48. quas horas & minuta intra triginta annos undecies addito die non tamen scrupulose ad minuta mathematica compensant 35.). Annus Julianus, prout

35. De Hégira Turcarum vid. PETAVIUS de Doctr. temp. lib. 2. c. 38. & 39. lib. c. 10. & lib. 7. c. 22. RICCIOLUS CIRCOL. Reform. tom. I. lib. 1. c. 24. JOSEPHUS SCALIGER de Emend. temp. lib. 2. pag. 94. seqq. lib. 7. pag. 354. seq. & lib. 36. pag. 37.

De Calendario Ecclesiastico. 577

a Julio Cæsare ordinatus fuit, complectitur 365. dies cum sex horis, quæ quarto quoque anno collectæ diem conficiunt intercalarem, & constituunt annum *Bissexturn*, quia secundum Romanam computandi rationem bis eo anno dici debet *sexta Calendas Martias* 36.). Deprehenso errore Gregorius XIII. constituit annum dierum 365. horarum 5. & minutorum circiter 49. Habet igitur hic annus hebdomades 52. cum uno die in anno communi, & cum duabus diebus in *Bissextili*.

§. 418. Initium anni diversum fuit apud diversas gentes. Romani olim *Cujus initium va-*
a mense Martio; Hebrei ante Moy-*rium:*
sen ab autumnali æquinoctio, po-
stea jussu Dei 37..) ab æquinoctio
Oo ver-

pag. 415. LENGLER Tabul. Chronol. edit.
germ. p. 1. pag. 141. seq. & pag. 339.
seqq. Veteres Arabes annum inchoabant
in Æquinoctio Vernali juxta SIMPLI-
CITUM in lib. 5. Physic. Aristot. c. 4. Apud
hodiernos, qui Mahometanos mores se-
quantur, vagatur exordium anni per om-
nes nostros menses.

36.) Vid. ERYCIUS PUTEANUS de Bissex-
to.
37.) Exod. XII. v. 2. *Mensis iste, vobis princi-*
pium mensium: primus erit in mensibus anni.

578 Sect. II. Tit. XIX.

verno: Christiani a mense Januario initium anni ducunt, cum natus sit nobis Salvator ad solstitium brumale 38.) ; ratio autem habeatur ad Calendarium Julii Cæsaris, cuius menses initium ducunt a Calendis.

Litera Dominicalis: §. 419. Dictum est, & appareret in Calendario, singulis diebus affigi unam ex septem literis alphabeti, ex quibus semper una respondet die Dominico per totum annum communem, ita ut in ordine retrogrado

post

38.) In subscriptione Brevium Pontificiorum anni initium ducitur a die Nativitatis Christi: in Bullis autem sub Plumbo a die Incarnationis Verbi Divini, seu die Annuntiationis B. V. Mariæ. Annum igitur 1758. quem nos Literis nostris adscribimus a Calendis Januarii, Bullis Pontificiis non adscribitur ante 25um Martii, hoc tamen discrimine, ut nos Calendis Januarii inchoatum annum 1758. a die Circumcisionis Christi numeremus: Curia autem Romana in Bullis notet hunc ipsum annum 25to. Martii jam completum a prima Incarnatione Christi. De hac Romanæ Curiae & aliarum Provinciarum consuetudine videatur SCACCIA de Iudic. Cauf. Civil. &c. lib. 2. c. II. n. 1105. GAIUS de Credito c. 3. tit. I. a n. 140 Card. PETRA ad Const. Apost. tom. I. Procem. §. 3.

De Calendario Ecclesiastico. 579

post septem annos dies Dominicus regrederetur ad literam A. nisi cyclus iste per annos bissextiles , singulis quadrienniis recurrentes interrumperetur. Nam in anno Bissextili intercalatur dies mense Februario, qui proin numerat 29. dies : servitque eadem Romana appellatio pro duobus diebus, scilicet 24. & 25. Februarii , quorum uterque dicitur *Sextus Calendas Martias.* Unde etiam dicitur annus *Bissexturn*, qui proin habet hebdomades 52. & dies duos : consequenter annus *Bissexturn*, qui incepit a die Solis , finitur die Lunæ , & sequens annus incipit die Martis , cui tunc respondebit litera A. primo Januarii affixa ; diem autem Dominicum designabit litera F. Ex eadem ratione annus bissextilis habet duas literas dominicales , priorem quidem , a Calendis Januarii ad diem 25. Februarii Divo Mathiæ sacram ; alteram ab eodem festo ad anni finem. Propter hanc interruptionem non singulis septenniis dies Dominica redit ad literam A. sed potius requiruntur septem quadriennia seu anni viginti octo, post quos dies Dominica rursus incidet in primam Januarii , & per totum annum signa-

O o 2 bi-

bitur litera A. Et hæc annorum 28.
revolutio vocatur *Cyclus solaris*.

Cyclus solaris: S. 420. Ad inveniendum nume-

rum hujus Cycli solaris singulis anni
nis respondentem, sciendum, annum
primum æra vulgaris, seu annorum
Christi incidisse in decimum annum
Cycli solaris. Quare si annis Christi
adjicias 9. & summam distribuas
per 28. occurret tibi annus Cycli so-
laris quæsus, scilicet si quid reli-
duum fuerit, id denotabit, quotus
in eo Cyclo sit iste annus: si nihil
fuerit residuum, annus ille erit vi-
gesimus octavus Cycli. E. G. anno
Christi 1758. addatur 9. summa erit
1767. hac summa per 28. divisa,
restabit 3. qui pro illo anno est Cy-
clus solis. Hæc regula obtinet sem-
per suum usum: nam per correccio-
nem Calendarii nihil immutatur
est circa Cyclum solarem, sed solum-
modo circa literas Dominicales re-
spondentes huic cyclo. Ut autem
facile possit inveniri litera Domini-
calis & respondens numerus Cy-
cloris, saltem ab anno 1750. usque
ad 1800. observanda est sequens ta-
bula.

De Calendario Ecclesiastico. 581

d c | b | g f e | d | b a g | f | d c b
23.24. 25. 26.27.28. I. 2.3.4. 5. 6. 7.8.
| a | f e d | c | a g f | e | c b a
g | | | | | | | |
9. 10.11.12. 13. 14.15.16. 17. 18.19.20.
| g | f | e
21. 22.

In hac tabella annus 1750. tribuatur primæ cellulæ, in qua Cyclus solariis 23. & Litera Dominicalis d. Sequenti anno 1751. respondet in altera cellula Cyclus 24. & Litera Dominicalis C. In tertio anno 1752. qui est Bissextilis, Cyclus solaris 25. & geminæ Literæ Dominicales b. & a. & sic deinceps, redeundo ad principium tabellæ, quando eam percurritis, scilicet anno 1778. usque ad annum 1799. cui respondet Cyclus 16. & Litera Dominicalis f. Cum autem sequens annus 1800. juxta correctionem Gregorii, bissextilis non sit, mutatio aliqua accidit circa Literas Dominicales: nam ei respondebit Cyclus solis 17. sed unica tantum Litera Dominicalis E: sequenti anno 1801. Cyclus solis 18. & Litera Dominicalis D. hoc ordine facile erit novam formare tabulam sequenti sæculo respondentem.

O o 3 §. 421.

*Cyclus**Lunaris :*

§. 421. *Cyclus Lunæ* est periodus novendecim annorum, a METONE Atheniensi excogitata, ut Lunaris motus cum solari ad æqualitatem produceretur. Vocatur *Numerus Aureus*, aureisque olim pingebatur characteribus ob præstantem ejus usum. Prout sol annuo, sic Luna menstruo motu zodiacum lustrat. Solum illum mensem Lunarem hic consideramus, qui *Synodicus* dicitur, quo Luna ab una coniunctione cum sole ad alteram reddit, scilicet a Novilunio ad alterum Novilunium; & quidem non *Astronomicum*, in quo minuta minutorum observantur; sed *Civilem*, quo vulgo populi utuntur, quique neglectis horis & minutis, alternis vicibus constat diebus 30. quæ vocantur *Lunatio plena*; & 29. quæ dicitur *Lunatio cava*. Ex his Lunationibus mensibus lunaribus, fieri possunt anni mere Lunares, quales in usu apud Turcas diximus; (§. 417. vel cum annis solaribus componit a Metone tentatum. Nempe duodecim menses lunares, qui continent dies 354. comparentur cum duodecim mensibus solaribus, quae habent dies 365. quolibet anno persunt undecim dies, quibus anni sola-

solaris excedit lunarem : hi post tres annos conficiunt triginta tres dies : proin producunt mensem lunarem 30. dierum cum tribus diebus residuis : insunt igitur huic anno tredecim lunationes , scilicet duodecim communes , & una , quæ *embolismica* dicitur , seu intercalaris , ob quam causam ipse etiam annus appellatur *embolismicus*. Si hoc modo pergatur , & singulis annis addantur dies undecim , & ex triginta superfluis conficiantur menses embolismici , quorum sex habent triginta , & septimus viginti novem dies ; apparebit denique anni - lunaris & solari exordium eodem rursus modo coincidere , quo se habuerat ante annos novendecim : nihilominus successu temporis deprehensum est , hunc Cyclum Metonicum errore non carere. Porro si retrocedendo singulas decennovales periodos numeremus , primum Æra Christianæ annum in eum incidere comperiemus , qui Cycli decennovinalis secundus est. Quare si annis Æra Christianæ unitatem addideris , & summam per 19. divisoris ; si quid residuum fuerit , id numerum aureum isti anno debitum indicabit : si nihil sit residuum , annus Cycli hujus

O o 4 Lu-

584 *Sect. II. Tit. XIX.*

Lunaris erit 19. Sic invenies annum
1758. esse Cycli undecimum.

Indictio:

S. 422. Insuper pro indicandis annis Julianis saepe usurpatur *Indictio*, quo nomine intelligitur pensatio quorundam tributorum, quorum Canon & modus quot annis indicabatur 39.). Indictionum Cyclus, est 15. annorum periodus semper revolubilis, cuius notitia utilis est ad discernenda antiqua Instrumenta & Diplomata, quibus adjici solebat, & adhuc hodie a Notariis publicis adjici solet numerus Indictionis. Alia *Indictio* est *Constantinopolitana* seu *graca*, quæ a Calendis Septembribus initium sumit: alia *Cesarea*, quæ incipit octavo Calendas Octobris: alia *Pontifica*, seu *Romana*, quæ in Pontificiis diplomaticis adhibetur, & a Calendis Januariis, quæ priores duas epochas sequuntur, sumit exodium 40.). Antiochia 41.) & per *Egyptum*

-
- 39.) In Codice Theodos. habentur Tituli de *Indictionibus*. item de *superindicto*.
40.) PETAVIUS Rationar. tempor. p. I. lib. 6. c. 1.
41.) Colligitur ex Chronico ALEXANDRINO pag. 439. ubi Epochæ ducitur a mensie Majo

ptum 42.) Indiction a Calendis Maij ducta olim videtur. Si per istam quindecim annorum periodum retrogrediamur ad primum æræ Christianæ annum, coincidit ille cum quarto Indictionis Pontificiæ. Cuivis igitur annorum Christi numero addantur 3. dividaturque summa per 15. si præter quotientem nihil est reliqui, annus Indictionis est 15. si reliquus sit numerus, is annum Indictionis indicabit. Sic anno 1758. addantur 3. erunt 1761. dividatur hæc summa per 15. prodibunt ultra quotientem 113. adhuc 6. quæ designant annum 1758. esse sextum Cycli Indictionis.

Oo 5 §. 323.

Majo, quo libertate donata est Antiochia a JULIO CÆSARE, additurque: *Incipit ergo Antiochiae annus primus (Caij Julii Cæsaris Dictatoris) & annus primus Indictionis, quæ annos continet quindecim, a primo anno C. Julii Cæsaris.*

42.) L. 3. Cod. THEOD. de Indiction. jubar Imperator, eam Constitutionem, quæ de Indictionibus aliquid disponit, publicari per Aegyptum ante Calendas Maij: quia scilicet mense Majo messis peragebatur in Aegypto, ut testatur PLINIUS lib. 18. c. 18.

*Periodus
Juliana.*

§. 423. Ex tribus memoratis Cyclis, nempe Solari, Lunari & Indictionis inter se multiplicatis, conficitur *Periodus Juliana* sic dicta, quod anni a Julio Cæsare ordinati rationem sequitur continens annos 7980. Hæc maximæ esset utilitatis, si antiqui scriptores cujusque anni cyclos notassent: nam inter annos 7980 ne unus quidem occurrit annus, qui tres illos cyclos prorsus eosdem cum alio habeat. Juxta superius dicta si a nostris temporibus retrogradiendo numeremus Cyclorum periodos, inveniemus anno primo æra Christianæ tribui debere decimum Cyclo Solaris, secundum Cycli Lunaris saeculari numeri, & quartum Indictionis annum. Unde inferimus annum primum æra Christianæ fuisse in periodo Juliana annum 4714. cum in tota periodo Juliana 7980. annorum nullus alias reperiatur annus, cui simul conveniat cyclus solaris 10. numerus aureus 2. & Indictio 4. Nam si summa annorum 4714. dividatur per Cyclum solarem 28. ultra quotientem 168. remanebunt 10. Si dividatur eadem summa per Cyclum Lunare 19. ultra quotientem 248. remanebunt 2. Si dividatur per Cyclum luna-

ditionum 15. ultra quotientem 314.
supererunt 4. Unde si annos æræ
Christianæ numeremus usque ad an-
num 1758. addendo scilicet hos annos
anno Periodi Julianæ 4713. qui præ-
cesserat initium æræ Christianæ; pa-
tet, istum annum 1758. esse in perio-
do Julianæ annum 6471. Hanc sum-
mam si dicto modo dividamus per
28. dein per 19. demum per 15. re-
stabunt post divisiones peractas 3.
pro Cyclo Solari: 11. pro Lunari,
& 6. pro Cyclo Indictionis ejusdem
 anni 1758. Cum autem ante Chri-
stum Natum, & s̄epe etiam post istud
tempus, horum Cyclorum usus non
fuerit adhibitus; hinc inexplicabiles
ambiguitates in Chronologia occur-
runt, ita ut sciamus quidem, quot
anni æræ Christianæ vulgaris hucus-
que effluxerint: ignoremus tamen,
an annus primus hujus æræ mox se-
cucus fuerit Nativitatem Christi,
quæ ad finem Decembris contigit.
Nam probabilius Nativitas Christi
hanc Epocham æræ Christianæ quin-
quennio præcessit. Nec mirum, si
aliquis error hac in re irrepsit. Quam-
vis enim quidam Autores antiqui
annorum a Christo nato mentionem
faciant; in Calendariis tamen aut
actis

588 Sect. II. Tit. XIX.

aëtis publicis, Epocham Christi ant
sæculum sextum adhibitam non re
perimus 43.). Plura ut de ejusmo
di Periodis & Epochis addamus, noi

Calendarii est hujus instituti.

Juliani

§. 424. Hucusque dicta Calenda
rii Juliani ordinationem explicant,
quod in constituendo Festi Pascha
lis die Patres Concilii NICÆNI fa
cuti sunt, & Ecclesia ad alios soos
usus hucusque adhibuit, emendatis
quibusdam vitiis, quibus laborare
post plurium annorum lapsum, com
pertum est. Nam JULIUS CÆSAR
tanquam certum posuit, annum 365
dierum, & 6. horarum integrarum
curriculo definiri, cum ille tamen
sex horæ integræ non sint, sed unde
cim circiter minutis truncatae, ei
quorum neglectu singulis annis Ver
sedem suam anticipavit, adeo ut
anno 1582. æquinoctium vernum de
cem fere diebus antecederet sedem
quam tempore Julii Cæsaris obtin
bat, & a vigesimo primo mensis Ma
rtii die, cui Concilium NICÆNU
æquinoctium istud affixerat, ad u
decim.

43.) Vid. RICCIOL. Chronolog. Refor
tom. I. lib. 8. c. I. PETAVIUS de Doctr
na tempor. lib. 12.

decimum ejusdem mensis diem reduceretur.

§. 425. Alterum vitium Calendarii Juliani erat, quod Cyclus decennovenalis, seu numerus aureus, ita constans statutus fuerit, ut decimo nono quoque anno redeunte, Novilunia & Plenilunia in eosdem dies, horas & minuta redeant, cum tamen fere sesquihoræ tempus anticipent. Cum igitur NICÆNA Synodus sanciverit, celebrandum Pascha in perpetuum die Dominica proxima a Luna decima quarta, seu a decimo quarto die primi mensis lunaris, hoc est, ejus mensis, cuius luna decima quarta incidit in æquinoctium vernum, vigesimo primo Martii affixum, aut proxime post æquinoctium; animadversum demum est, quod Novilunia & Plenilunia quatuor & amplius diebus citius contingenterent, quam Numerus aureus demonstraret, ita ut, quæ ex Cyclo habebatur Luna decima quarta, reipsa esset Luna decima octava, sicque Pascha non amplius a Luna 15. in 21. sed a Luna 19. in 25. inclusive celebraretur.

§. 426. His incommodis jam dum quærebatur remedium. Per Gregorium XIII. TRUS DE ALLIACO Cardinalis Caemendata, me-

meracensis obtulit JOANNI XXIII.
 & Synodo Romanæ anno 1412. libellum de emendatione Calendari
 formavit quidem Pontifex Decretum circa istam causam; noluit tamen istud executioni mandari,
 quequo sedato schismate Deus Ecclesiæ suæ unionem dederit. Schismaticis igitur Pontificibus sedentis,
 dictus Cardinalis eundem libellum, adjecta formula Decreti Pontificii exhibuit Concilio CONSTANTIENSIS anno 1417. 44.). Cum vetem nec hoc loco res perfecta fuisse, NICOLAUS CUSANUS in Concilio BASILEENSI idem argumentum erudito opusculo tractavit 45.). Rursus constitutum erat LEONI X. Pontifici, negotio huic finem impone in Concilio LATERANENSIS. Scripsit igitur ad MAXIMILIANUM Imperatorem, ut ejus jussu præfatu

-
- 44.) Tam libellum PETRI ALLIACENSIS quam Decretum Pontificium sifit HENRICO MANNUS VON DER HARDT Concil. Constant. tom. 3. part. 6. fol. 72. seqq.
 45.) Hic libellus cum aliis opusculis Mathematicis NICOLAI CUSANI insertus operum Volumini 2. & inscribitur: paratio Calendarii.

De Calendario Ecclesiastico. 591

I XXII
I 412. l
lendar
x Decr
oluit c
dari, u
Deus E
. Schi
sedemo
em libe
et i Po
NSTAN.
Cum u
ta ful
n Cor
umens
t 45.)
NI X.
impo
NSI U
MANU
prasta
tes

tes Mathematici vel Romam venient, vel per literas mentem suam aperirent in decima Concilii sessione Kalendis Decembribus 1514. habenda. Imperator voluntatem Pontificis aperuit Academiæ Ingolstadiensi, ex qua JOANNES ECKIUS doctum libellum ad Pontificem misit 46.) : sed gloriam confecti hujus negotii Deus reservavit GREGORIO XIII. qui ut res, quæ omnium communis est, communi etiam omnium consilio perficeretur, anno 1577. Compendium novæ rationis restituendi Calendarium juxta Cyclum Epactarum ab ALOYSIO LILIO ordinatum, misit ad Principes Christianos & celeberrimas quasque Academias 47.), adhortans Mathematicos, ut re diligenter considerata, aut ea, quæ a Lilio proponuntur, probarent, aut

si

46.) Titulus libelli est : *De vera Pascha celebratione Joannis Eckii Theologi Diarthosis ad Leonem X. Pont. Max.* Libellus hic cum Epistola Pontificis ad Imperatorem, & Imperatoris ad Universitatem Ingolstadiensem impressus est Ingolstadii 1515.

47.) Compendium istud exhibit CLAVIUS in Proœmio Explicationis Calendarii.

si quid istis rectius nosset, candidi
impertiri vellent, promittens insuper, quæ ratio majori doctorum ho-
minum parti aptior, convenientior
que visa fuerit, eam quasi totius
Christiani orbis consensum se esse
probaturum atque secuturum. Au-
ditis igitur & ponderatis doctissimo-
rum hominum sententiis 48.), ne-
gotium hoc feliciter absolutum, &
Calendarium novum per orbemChris-
tianum promulgatum fuit, adiecita
Bulla *Inter gravissimas*. 6. Kal. Martii
1582. Unde Calendarium, quod
antea a Julio Cæsare Julianum dic-
batur, passim nunc appellatur Grego-
rianum, quo vitia quædam Juliani
Calendarii emendata fuerunt.

*omittendo
decem dies,* §. 427. Ad primum vitium (§. 424)
emendandum, dicto anno 1582, de-
cem dies omissi sunt, ita ut postfe-
stum S. Francisci, quod incidit
diem quartum Octobris, mox sequens
dies pro decimo quinto Roma ha-
bitus

48.) Plures, quorum consiliis usus est Po-
tifex, recensentur in Appendix Thes-
Histor. lib. 76. ad ann. 1582. & apud alios
qui Historiam Calendarii narrant.

De Calendario Ecclesiastico. 593

bitus fuerit 49.). Et hac ratione tem-
pestates omnes, & solemnitates ad
destinatas sedes in Calendario Gre-
goriano revocatae sunt. Ad præca-
vendum autem eundem errorem pro
sequentibus temporibus statutum est,
ut quadringentis quibusque annis
omitterentur dies tres intercalares,
ita ut cum annus 1600. fuerit bissex-
tilis, anni 1700. 1800. 1900. qui se-
cundum Julii Cæsaris Calendarium
bissexiles esse deberent, pro commu-
nibus habendi sint, nec intercalari
die adaugendi.

P p

§. 428.

49.) In Gallia mense Novembri, anni novi
emendatio promulgata est, exemptisque de-
cem diebus sanctum, ut qui decimus dies
Decembri erat, vicesimus numeraretur, &
ita decimo quinto Decembri, Natalis Do-
mini eo anno celebratus est. Ita THUANI
Hist. Appendix lib. 76. ad ann. 1582.
ubi notatur, hoc Edictum conditum fuisse
Thuano nuper defuncto, qui dum in vi-
vis esset, fuerat acerbe de eo cum Rege
ipso altercatus, & haud dubie, si vive-
ret, publicationem fuisse impediturus.
Pro aliis Provinciis, in quibus dicta emen-
datio mense Novembrinon fuerat secuta,
declarationem edidit GREGORIUS, ut se-
quenti anno post diem decimam Februarii
mox transitus fiat ad vigesimum primum
Februarii. Constitutio & Declaratio ha-
betur Bullar. tom. 2. n. 74.

§. 428. Alterum vitium (§. 425.)
in Cyclo decennovenali animadver-
sum, emendationem obtinuit per
Cyclum Epactarum recens inventum
ab ALOYSIO LILIO, Romano Me-
dico & Astronomo, qui Cyclus in
locum aurei numeri Calendario ap-
positus, ad certam aurei numeri nor-
mam directus est, methodo tamen
Liliana per P. CLAVIUM paulo im-
mutata. Epactarum nomine intelligi-
tur excessus anni solaris, supra luna-
rem. Undecim esse hos dies supra di-
ximus, ex quibus per plures annos
superadditis, conficiuntur menses
embolismales anni lunaris, continen-
tes dies triginta. Itaque Epacta prima
est XI. secunda XXII. tertia III. sub-
latis scilicet triginta diebus pro me-
se intercalari: quarta XIV. quin-
XXV. sexta VI. & sic deinceps
novendecim annos, quos numerus
aureus designat. Cum autem pro
pter intercalationes nonnunqua-
næ non exacte computatum, No-
lunia & Plenilunia post 19. annos
curriculum non accurate redeant
suum priorem sedem, ideo inven-
sunt triginta numeri Epactales, i.
retrogrado ordine singulis anni di-

De Calendario Ecclesiastico. 595

bus solent apponi. Numerus quidem trigesimus non exprimitur, sed loco hujus asteriscus, ut consideranti patet in præfixo Calendario. Quare aliquibus diebus apposita sit duplex Epacta, aliquibus etiam numerus Arabicus 25. nec vacat, nec ad præsentis opusculi institutum, opus est hoc loco explicare.

§. 429. Juvat adjicere tabellam, *quarumtang* in qua notantur aurei numeri & *re-bella exhib*-
spondentes Epactæ ab Anno 1700. *betur*.
usque ad annum 1900. exclusive.
Cur autem & ad quem usum subjun-
gantur Literæ Martyrologii, patebit
infra.

Aureus num.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
Epact.	IX.	XX.	I.	XII.	XXIII.	IV.	XV.
Lit. Martyrol.	i	A	a	m	D	d	q
Aureus num.	17.	18.	19.	1.	2.		
Epact.	XXVI.	VII.	XVIII.	*	XI.		
Lit. Martyrol.	G	g	t	P	I		
Aureus num.	3.	4.	5.	6.	7.		
Epact.	XXII.	III.	XIV.	XXV.	VI.		
Lit. Martyrol.	C	c	p	F	f		
Aureus num.	8.	9.					
Epact.	XVII.	XXVIII.					
Lit. Martyrol.	f	M					

Ut quovis anno facilius reperiatur
Aureus numerus & Epacta respon-
dens, notandum est, sicut Aureus
numerus 10. primo loco positus, in
usu

usu est anno 1700. ita etiam Cyclo annorum novendecim completo, idem numerus in usu est anno 1719. 1738. 1757. 1776. 1795. 1814. 1833. 1852. 1871. 1890. Si igitur scire desideras, quisnam Aureus numerus & Epacta sit Anno 1758. notabis ex memoratis annis, quod Anno 1757. convenit primo loco positus numerus Aureus & Epacta, consequenter quæ secundo loco ponuntur, usum habent Anno 1758. scilicet Aureus numerus 11. & Epacta XX.

Ex Calendario de-tum servit ad hoc, ut Festa mobilia prehenditur ad sua quæque tempora singulis annis referantur. Præcipua habenda est ratio Festi Paschalis, ex cuius constitutione pendent reliqua. Paschale autem festum a Luna XIV. primensis Lunaris repetendum est: Luna XIV. notitia ex Epacta currente est deducenda. Hæc enim Epacta ex præcedenti Canone (§. 429.) investigata, indicabit in Calendario singulos anni dies, quibus Novilunia contingent; unde Plenilunia & Quadraturæ innotescunt. E. G. numerus Epactalis anni 1758. est XX. ubique igitur in tabulis mensium occurrit hic numerus XX. ibi Lunatio-

De Calendario Ecclesiastico. 597

tionum hujus anni designatur initium, scilicet ad diem 11. Januarii, 9. Februari. 11. Martii, 9. Aprilis &c. Hoc tamen non accurate ac secundum calculum astronomicum accipitur, sed juxta calculum politicum, & ad populi mores accommodatum. Is vero apud Hebræos, ut supra dictum, vocatur primus mensis, cuius XIV. Luna vel cadit in diem verni æquinoctii, quod die 21. mensis Martii contingit, vel proprius ipsum sequitur. Primus autem mensis semper initium sumet inter diem octavum Martii, & quintum Aprilis utrinque inclusive: ille igitur dies faciet initium primi mensis Lunaris, cui intra spatum dictorum dierum Epacta ejus anni adscripta est: adscribitur autem Epacta XX. diei undecimæ mensis Martii: proin initium primi mensis Lunaris anno 1758. cadit in diem undecimam Martii: ab hac die inclusive numerantur dies quatuordecim, scilicet usque ad diem vigesimam quartam Martii, consequenter dies vigesima quarta Martii dicitur anno 1758. Luna decima quarta primi mensis. Sequens Dominica post hanc Lunam 14tam erit dies Paschalis: hoc desumitur ex Litera

Pp 3 Do-

598 Sect. II. Tit. XIX.

Dominicali ejus anni, quæ Anno 1758. est A. Hæc litera post vigesimam quartam Martii primum ocurrat die vigesima sexta Martii: proin hoc die celebratur Pascha isto anno. Si vero dies ipse XIV. Lunæ caderet in diem Dominicam, proximus dies Dominicus erit Paschalis, ne cum Judæis conveniamus.

& alia Fe- §. 431. Pro aliis Festis mobilibus *sta mobilia*, inveniendis notanda sunt sequentia. Ante Pascha per sex hebdomades numeratur tempus quadragesimale, cuius dies Dominicæ sortiuntur nomina in Ecclesia, Palmarum, Judico, Letare, Oculi, Reminiscere, Invocavit, seu prima Quadragesima: ascendendo adhuc per hebdomadem ocurrat Dominica Quinquagesimæ, & feria quarta ejus hebdomadis dies Cinetur, hanc hebdomadem præcedit Dominica Sexagesimæ, istam autem Dominica Septuagesimæ 50.). Post dies Octavam Paschæ, quæ vocatur Do-

50.) De ratione Septuagesimæ, Sexagesimæ & Quinquagesimæ, præter alias rerum harum tractatores, legi potest Epistola CAROLI M. ad ALCUINUM, quæ in Bibliotheca SS. Patrum subjungitur ALCUINI libro de Divinis Officiis.

minica in *Albis* numerantur quinque hebdomades, in quarum ultima sunt dies Rogationum, & feria quinta celebratur festum *Ascensionis*. Post sextam hebdomadem sequitur Pentecoste; octavo post die Festum SS. *Trinitatis*, & dein feria quinta Festum *Corporis Christi*. A Dominica Pentecostes numeris signantur Dominicæ usque ad *Adventum Domini*: hic celebratur semper a die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreæ Apostoli, nempe a die 27. Novembris inclusive usque ad diem 3. Decembris inclusive; ita ut Litera Dominicalis ejus anni currens, quæ reperitur in Calendario a die 27. Novembris usque ad 3. Decembris, indicet Dominicam primam Adventus, quod anno 1758. ad ipsum diem 3. Decembris contingit. Quatuor tempora celebrantur quarta & sexta feria, ac Sabbatho post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis Sanctæ Crucis §1.).

PP 4 §. 432.

51.) Cum anno 1757. festum Exaltationis
S. Cru-

*Etiam in
anno Bis-
sextili.*

§. 432. Porro in annis Bissextilibus, Festa mobilia, quæ occurunt ante festum S. Mathiæ Apostoli, forte Septuagesima & dies Cinerum, inveniuntur per literam Dominicalem priorem in Calendario, in tabulis autem Paschalibus, quas adjungere opera & pretium non censuimus, inveniuntur per literam posteriorem, quæ corret post festum S. Mathiæ Apostoli, ita tamen ut Septuagesimæ & diei Cinerum inventæ in Januario aut Februario addatur unus dies. Sic Annum 1760. est Bissextilis, habetque literas Dominicales F. & E. si Septuagesimam & Diem Cinerum investiges in Calendario, designabit litera F. Dominicam Septuagesimam tertia Februarii, & feria quarta occurrens die 20. Februarii prodit diem Cinerum: dies autem Paschæ occurrens sexta Aprilis notatur Litera Domicali E. Si autem eosdem dies invenire velis in tabulis Paschalibus, qua-

Bre-

S. Crucis, seu dies decimus quartus Septembris inciderit in feriam quartam, erronee aliqua Calendaria hanc ipsam diem posuerunt pro feria quarta quatuor Temporum. Rubrica autem assignat feriam quartam post dictum festum.

De Calendario Ecclesiastico. 601

Breviariis Clericorum præfigi solent, omnes illi dies investigandi sunt sub litera Dominicali E. ubi reperies diem secundam Februarii pro Dominica Septuagesimæ ; & decimam nonam ejusdem mensis pro die Cinerum : addendus est igitur utrinque dies , & computandus dies tertius pro Dominica Septuagesimæ , & dies viginimus Februarii pro die Cinerum.

§. 433. Calendarium sic ordina- *Calenda-*
tum magna gratulatione a plerisque rium Gre-
Europæ Regibus ac Principibus re-gorianum
ceptum , ac in usum deductum fuit: *recipitur* ,
Protestantes tamen Germaniæ non
ex alia magis ratione , quam quod a
Romano Pontifice profectum sit, ma-
luerunt antiquum errorem prosequi,
& adhærere Calendario Juliano, quod
semper magis magisque a cœli moti-
bus & mente Concilii Nicæni circa
celebrationem Paschæ , aliorumque
festorum recedebat. Unde in omni-
bus publicis Instrumentis , quæ Ca-
tholicis & Protestantibus communia
erant, dupli opus erat nota pro de-
signando anni die , stylo veteri & no-
vo. Sic Instrumentum Pacis Osnä-
brugensis signatum est $\frac{1}{4}$ mensis O-
ctobris 1648.

P p 5

§. 434.

non tamen §. 434. Tandem ad finem saeculi
a Prote- decimi septimi, Protestantes cogita-
stantibus, runt se propinquius conformare co-
lo, statueruntque, ineunte novo sa-
culo, scilicet anno 1700. ex Febru-
rio, qui eo anno, juxta Calendarium
vetus Bissextili, deberet habere dies
29. delere 11. dies, ita ut Februarius
haberet solummodo dies octodecim,
& primus dies Martii computaretur
juxta ordinem Calendarii Gregoria-
ni. Ne autem prorsus cum hoc con-
venirent, decreverunt, rejectis Cy-
clis Lunaribus Epaetiarum, & equino-
ctium & initium primi mensis Luni-
ris determinare juxta calculum Astro-
nomicum §2.). Circa modum id
exequendi, recurrerunt ad Acade-
miam Regiam Scientiarum Parisien-
sem per Literas Illustris LEIBNITII
datas Hanoveræ 8. Febr. 1700. Re-
spondit Academia, si præ Cyclis pla-
ceat adhibere calculum Astronomi-
cum, nihil magis congruere, quam ut
attendatur ad Tabulas D. de la Hir,
propediem in lucem edendas §3.)

§ 435.

-
- 52.) Hoc Conclusum cum multis actis pro-
viis exhibit Theatrum Europæum tom.
15. ad ann. 1700. a pag. 601.
53.) Referuntur hæc in Historia Aca-
miæ Regiæ ad Ann. 1700.

De Calendario Ecclesiastico. 603

§. 435. Dum Protestantes in Germania de mutando Calendario Julianum cœnobio confilia agebant, etiam Romana Aula rationem indagabat conciliandi saepe Lutheranos cum Catholicis in hoc negotio. Consultatum igitur, an opus esset aliqua Calendarii Gregoriani reformatione, ne Lutherani ul- lum haberent praetextum illud rejiciendi. Congregationi super hoc negotio constituta præficiebatur Cardinalis NORISIUS; Secretarium agebat D. BIANCHINI : communica- bantur confilia cum D. CASSINI celeberrimo Astronomo in Gallia, & cum D. MARALDI, qui tunc Romæ versabatur. D. CASSINI 54.) cen- sebat, Calendarium Gregorianum nulla indigere reformatione, sed solummodo mentem Gregorii exacte esse implendam, & Decimam quartam Lunam Paschalem suo in loco, a quo quatuor & eo amplius dies eo tempore distabat, reponendam : per emendationem autem hucusque factam solummodo per tres dies Lunam

54.) Ejus Dissertation de la Correction Grecque des mois Lunaires Ecclesiastiques inserta est Diariis Academiæ Regiæ ad annum 1701.

604 Sect. II. Tit. XIX.

nam Paschalem retrocessisse ad tempus, quo fuerat tempore Concilii NICÆNI, consequenter non omnino impletam esse mentem GREGORII XIII. 55.). Quidquid de hoc sit, tam ipse D. CASSINI, dum viixerat, censuit; tum Academia Regia Parisiensis censem hucusque semper, retinendum esse Calendarium Gregorianum cum suis Cyclis, neque Lunam Paschalem computandam esse juxta calculum Astronomicum. Unde dum D. FILLIOL anno 1731. exhibuisset librum, inscriptum: *Nouvelle distribution politique du Temps*, ubi dies Paschatis determinabatur per calculum ex Tabulis Astronomicis deductum, laudavit quidem Acad-

55.) In eundem sensum D. CASSINI scripsit aliam Dissertationem *Des Equations des Mois Lunaires & des Années solaires*, relatam in Diario Academæ Regiae ad ann. 1704. pag. 201. Contra hanc Diario Trivultiano ad Ann. 1728. mense Augult. art. 78. & Septembr. art. 87. inferta est *Analyse Astronomique de l'Hypothèse Lunaire du Calendrier Gregorien par le P. Mahoudeau*. Huic Analysti in eodem Diario ann. 1730. mens. Jan. art. 4. & Febr. art. 12. opponuntur *Reflexions de M. Maraldi sur la Dissertation du R. P. Mahoudeau*.

mia diligentiam & eruditionem Autoris, censuit tamen, subtilitates Astronomicas in hoc negotio esse nec necessarias, nec possibles, cum Astronomi non dum exacte convenerint circa veros motus Astrorum : insuper ex hoc calculo Astronomico sequi, quod Pascha non possit celebrari eodem die per totum orbem, quod omnino esset inconveniens §6.). Agnoverunt enim hi & alii rerum harum expertissimi Viri, quod CLEMENS VIII. Pontifex Maximus monet §7.), curandum non esse, quod Cyclus nostrarum paschalium in dies Calendarii distributus, interdum in Noviluniis, ac Lunis XIII. Paschalibus non omnino cum motibus cœorum consentiat, cum hoc in omni Cyclo necessario eveniat, satisque sit, quod error sic, qui vitari nequit, multo rarius deprendatur in novo hoc Calendario, quam in alio alio.

§. 436.

- 36.) Histoire de l' Academie Royale ad ann. 1731. ubi articulus de Chronologia his verbis finitur : tout consideré, il se trouve que l'Eglise a agi avec beaucoup de prudence de s'en tenir au Calendrier Gregorian, sauf à y faire dans la suite du tems quelque réforme, si on le juge nécessaire.
57.) In Literis præfixis libro CHRISTOPH. CLAVIT de Explicatione Calendarii.

¶ Plenilu- §. 436. Hæc , & plura alia permo-
nium Pa- vere Protestantes non possunt ad am-
schale plectendos Cyclos Gregorianos , ne
revereri Pontificis autoritatem vi-
deantur 58.). Fixum igitur ipsis ma-
net, rejectis Epactarum cyclis, Plenili-
num Paschale , quod terminum Pa-
schalem vocant , ad observationes
Astronomicas determinare: cum au-
tem hæc in omnibus Regionibus ob-
diversos Circulos Meridianos non
possint esse conformes , Specula Ma-
themathica Uranoburgica legem debet
præscribere aliis Provinciis 59.) ita ut
Lutherani , si qui in Asia degant , cen-
seantur accuratissime ad calculum
Astronomicum celebrare suum Pa-
scha , modo Meridiano Uranobur-
go se conforment , quamvis phæses
Lunæ in Asia aliud exigant.

Determi- §. 437. Cum igitur Ecclesia Catho-
nandi ad lica , id est , per totum orbem diffusa,
Meridia- nec velit , nec prudenter possit exige-
num Urano- re Cyclum minutis Astronomicis
burgicum . sem-

58.) Hollandi , quamvis non profiteantur
singularem reverentiam erga Pontificem
fudente tamen prudentia receperunt Cal-
endarium Gregorianum.

59.) Juxta Conclusum $\frac{1}{20}$ Januar. 17°
apud SCHAUROTH tom. I. pag. 194.

semper conformem; facile potest
contingere, ut in Observatorio Ura-
noburgico Plenilunium determinetur
una vel altera hora, aut etiam pau-
cis minutis ante medium noctem, quæ
præcedit diem Dominicam: Cyclus
autem Gregorianus designet termi-
num Paschalem ipsa die Dominica.
In tali casu Protestantes mox illa die
Dominica, quæ post Plenilunium in-
cidit, Pascha suum celebrabunt: Ca-
tholici vero, qui Cyclo Gregoriano
utuntur, illa ipsa die Dominica, in
quam terminus Paschalis, scilicet de-
cima quarta Luna incidit, non cele-
brabunt Pascha, ne cum Judæis con-
veniant, sed different ad Domini-
cam seqnentem. Hac ratione in ce-
lebrando Paschate Lutherani a Catho-
licis per integrum hebdomadem di-
screpabunt, licet quoad terminum
Paschalem paucis horis, vel minutis
distent. Hoc contigit Anno 1724.
& 1744. non sine magna negotiorum
turbatione per Germaniam. Idem
rursus contingeret anno 1778. &
1798. si Protestantes vellent insistere
calculo astronomico: nam his annis
Plenilunium, quod ipsis est terminus
Paschalis, jam die Sabbati, scilicet
undecima Aprilis & 31. Martii oc-
cur-

608 *Sect. II. Tit. XIX.*

curret 60.) consequenter Pascha mox sequente Dominica scilicet 12. & 1. Aprilis ipsis celebrandum esset: Cycleus autem Gregorianus Lunam XIII. Paschalem his annis designabit in dictis diebus Dominicis 12. & 1. Aprilis: Canon autem Calendarii Gregoriani exigit, ut Pascha celebretur Dominica post Lunam XIV. scilicet 19. & 8. Aprilis. Ut igitur ipso opere fateantur Protestantes, solos motus cœlestes considerandos non esse, indagabunt illis annis cyclum Judæorum, licet sequi non dignentur cyclum Catholicorum: cum autem deprehensuri sint, Judæos juxta suum cyclum dictis diebus Dominicis celebraturos Pascha, ipsi different hoc festum in sequentem Dominicam, ut potius cum Catholicis Pascha peragant 61.). Unde facile perspicitur, systema Protestantum, in quantum a Calendario Gregoriano differt, nullis constare firmis principiis 62.).

§. 438.

-
- 60.) CLAVIUS pag. 426. Plenilunium medium anni 1778. ponit D. 11. H. 12. April. & anni 1798. D. 31. H. 13. Martii.
61.) Juxta Conclusum 30. Jan. 1723. apud SCHAUROTH tom. I. pag. 199.
62.) Si cui ad manum non sint majora vo-

lumi-

De Calendario Ecclesiastico. 609

§. 438. Cum hanc totam noti- *Martyrolo-*
tiam Calendarii ad usus præcipue Ec- *gium Ro-*
clesiasticos inseruerimus, explicandæ manum
restant Literæ & Numeri Martyrolo-
gii Romani, in quo Festa per annum
distribuuntur & annuntiantur. Sin-
guli dies in hoc Martyrologio inscri-
buntur iis notis, quas in Calendario
Romano posuimus, *Calendis Janua-*
rii, Tertio Nonas Januarii &c. Additur
semper vox *Luna*, cui debet ab eo,
qui diem annuntiat, adjungi numerus,
denotans diem Mensis Lunaris, *Luna*
prima, Luna sexta &c. Ut autem scia-
tur, quota Luna annuntiari debeat,
singulis diebus supra Sanctorum hi-
storias dispositæ sunt Literæ triginta,
quæ triginta Numeris Epactalibus re-
spondent, sub juncto etiam alio nu-
mero sub qualibet Litera. Literæ
autem Epactis respondentes sunt istæ:

Q q

a b

lumina PETAVII, CLAVII &c. servient
pro hac differentia inter Catholicos & Pro-
testantes melius dignoscenda duo libelli
P. JOSEPHI FALCI, unus inscribitur :
Animadversiones circa dubium, quod inter
Acatholicos oritur ratione Paschatis anni
1724. alter : *Christianum Pascha in Calen-*
dario Gregoriano rite celebratum. Item
P. FRANC. SCHUCH *Disquisitio astrono-*
mica de Correctione Calendarii Ingolsta-
tti ann. 1699.

a	b	e	d	e	f	g	h	i	k	l	m
I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
n	p	q	r	s	t	u					
XIII.	XIV.	XV.	XVI.	XVII.	XVIII.	XIX.					
A	B	C	D	E	F	f					
XX.	XXI.	XXII.	XXIII.	XXIV.	XXV.	25.					
G	H	M	N	P							
XXVI.	XXVII.	XXVIII.	XXIX.	*							

Utimur autem solummodo 19. Epactis, quot nimirum sunt aurei numeri: & quidem ab anno 1700. usque ad finem anni 1899. eum ordinem Epactarum tenemus, qui supra expositus est (§. 429.). Ut igitur annuntietur, quota sit Luna, sumendum est primum Aureus numerus anni currentis in superiori ordine tabellæ (§. 429.). vel Epacta currens in medio ordine illius tabellæ, respondens aureo numero illius anni: dein inquirenda Litera, qua in tertio & inferiori ordine ejusdem tabellæ Aureo numero vel Epacta sub juncta est. Hæc Litera vocabitur Litera Martyrologii per totum illum annum; & per numerum, qui in ipso Martyrologio singulis diebus sub ea reperietur, ostendet, quota Luna sit pronuntianda singulis diebus totius anni currentis. Exemplum: anno 1758. currit aureus numerus 11. & respondens Epacta XX. huic in tabella

De Calendario Ecclesiastico. 611

bella (§.429.) subjicitur Litera MartYROLOGII A majuscula. Unde singulis diebus annuntiatur in Martyrologio Luna adjecto illo numero, qui in serie numerorum & Literarum Catalogo Sanctorum præfixa, respondet Literæ A majusculæ. Quarta igitur Novembris Anni 1758. promulgationi Sanctorum hæc formula præmittitur: *Pridie Nonas Novembris Luna tertia.* Ad illum enim diem videbis in Martyrologio numerum 3. subiectum Literæ A. quæ respondet Epactæ XX. Hæc ipsa autem Epactæ XX. in Calendario signat pro anno 1758. initium mensis Lunaris die secundo Novembris: quarta igitur dies Novembris, est tertia dies mensis Lunaris juxta Cyclum Gregorianum.

§. 439. In eodem Martyrologio servit pro in margine ex una parte singulis die- Calendario. bus solet poni numerus vulgaris, qui denotat diem mensis nostro vulgari modo numerandum. Ex altera parte ponitur una ex septem primis Literis Alphabeti, denotans diem hebdomadis, prout hæ septem Literæ in Calendario per totum annum disponuntur. Cum igitur Anno 1758. habetur Litera Dominicalis A. hæc ipsa Litera in Martyrologio occurrens si-

Q 92 gnabit

612 Sect. II. Tit. XIX.

gnabit diem Dominicam per totum hunc annum. Huic Literæ insuper in Martyrologio solet adjungi Numerus Epactalis, sicut in Calendario posuimus, habiturus eundem usum, quem Epactis assignavimus (§.428.). Cum igitur ex dictis numerus Epactalis XX. respondeat Literæ majuscule A. Martyrologii, ideo ubique in Martyrologio Literæ Dominicali adjuncta apparet Epacta XX. semper in serie Literarum & numerorum Vitis Sanctorum præfixa, Litera Majuscula A. subjectum habebit numerum i. quod signum est, illam esse primam diem mensis Lunaris juxta Cyclum Gregorianum. Si itaque ad manum sit Martyrologium Romanum novum, scilicet post Gregorianam Calendarii correctionem editum, non indigebis alio Calendario: nam præter festa immobilia, quæ ibi pro singularis diebus recensentur, possunt etiam festa Paschalia & alia mobilia, item Novilunia, Plenilunia, aliaque ex Calendariis peti solita, juxta Cyclum Gregorianum deprehendi ex Literis Dominicalibus, numeris Epactarum, & Literis Martyrologii ibidem appositis 63.).

S. 440.

63.) Vid. Explicationes & Rubricæ Mart.

typ.

§. 440. Ut notitia Calendarii Ecclesiastici serviat etiam pro intelligentia & terminis: Chronologia antiquorum Historicorum notis Chronologicis, juvat sub unum aspectum apponere voces quasdam scitu necessarias, cum sine Chronologia, mera confusio in studio Sacrorum Canonum & Legum oriri necesse sit. Chronologia est Scientia temporis. Saeculum est spatium centum annorum. Lustrum est spatium quinque annorum, intra quod tempus Romani numerabant & lustrabant populum suum. Olympias continet quatuor annos, quibus evolutis celebrabantur apud Græcos famosi Ludi Olympici, prope urbem Olympiam in Peloponneso. Antiqui Historici computabant Olympiades, sicut Romani Consules, ad denotanda tempora narrationum suarum, qui usus cessavit a saeculo quinto Christi. Epochæ est fixus articulus Historiæ, notabilius factum continens, certoque tempori alligatus: Epochæ *sacra* desumuntur

Q q 3 tur

tyrologiis Romanis præfixæ. Exceptio quæ ibi ponitur pro lunatione Januarii quorundam annorum, non turbabit nos usque ad annum 1900. ultra quem terminum non sumus nunc solicii.

614 Sect. II. Tit XIX.

tur ex SS. Bibliis, uti Diluvium anno Mundi conditi 1656. Ecclesiastica ex Historia Ecclesiae, uti primum Concilium Nicænum anno Christi 325. Profana seu Politica concernit Imperia & Monarchias, uti Coronatio Caroli M. in Imperatorem anno Christi 800. *Æra* denotat fere idem ac *Epocha*, hoc tamen discrimine, quod *Epocha* fixa sit ab Historicis: *Æra* autem ab integro populo seu Natione. Sic dicitur *Æra Christiana*, qua Fideles numerant annos a Christo nato. Uſus hic obtinuit post DIONYSIUM Exiguum, qui vivebat ſæculo ſexto; & juxta communem Criticorum opinionem in calculo ſuo non nihil aberravit a vero anno Nativitatis Christi: pergimus tamen in hoc computo ad vitandam conuisionem ob diverſas Autorum opiniones.

¶ Epochæ §. 441. Annos a creatione Mundi concurren- varie computant Chronologi: unde tes cum *Æ-*nihil determinandum ſumimus, cum raChristia- locus hic non fit reddendi rationem na. de singulis Epochis, nec Scientia Ju- ris Canonici ascendat ultra ætatem Christi. Adjungimus ſolummodo *Æras* & Epochas, quarum uſus ſæpius occurrit, concurrentes cum Anno primo

De Calendario Ecclesiastico. 615

primo vulgatae æræ Christianæ , cuius	
nunc agimus annum 1758.	
Igitur cum anno Æræ Christianæ	1.
Concurrit Annus a Mundo con-	
dito juxta computum Ecclesiæ	
Constantinopolitanæ , quo re-	
centiores Græci utuntur	5509.
Periodi Julianæ	4714.
Romæ conditæ a 21. Aprilis	754.
Æræ Nabonassaris, ad quam Pto-	
lemaus computat suas Obser-	
vationes Astronomicas	748.
Olympiadis 195. a Neomenia	
proxima Solstitio æstivo ann.	1.
Annus Seleucidarum, quo utitur	
Liber secundus Machabæorum,	
a mense Tisri seu ab Idibus	
Octobris	313.
Annus Græcorum , quo utitur	
Liber primus Machabæorum,	
a mense Nisan	313.
Annus Julianus	46.
Æra Hispanica , quæ usurpatur in	
Conciliis & Scriptoribus Hispa-	
nis	39
Cyclus Solaris	10
Aureus Numerus, seu Cyclus Lu-	
naris	2
Indictio	4

Qq 4

TIT.